

24 Δεκεμβρίου, 1990

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

2. ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 220/79, 221/79,
222/79, 223/79, 79/83, 80/83).

5 Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Απαλλοτρίωση ακίνητης ιδιοκτησίας
το 1954 και το 1956 από τη Βρετανική Διοίκηση για σκοπούς δη-
μόσιας ωφέλειας— Εγκατάλειψη του σκοπού της απαλλοτρίωσης
μετά πάροδο δέκα ετών από την ημερομηνία της απαλλοτρίωσης —
10 Αξίωση των πρώην ιδιοκτητών για επιστροφή των κτημάτων που
απαλλοτριώθηκαν — Ποίο το εφαρμοστέο δίκαιο — Είναι αυτό
που ίσχυε κατά το χρόνο κρυσταλλοποίησης των δικαιωμάτων των
αιτητών, ήτοι *The Land Acquisition Law*, Κεφ. 226, Άρθρο 13 και
όχι ο Περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμος 15/62 — Η Κυ-
πριακή Δημοκρατία είχε υποχρέωση να προσφέρει στους αιτητές τα
κτήματά τους — *The Land Acquisition Law*, Κεφ. 226, Άρθρο 13 —
Εφαρμοστέες αρχές.

15 Οι προσφυγές των αιτητών στρέφονται εναντίον της παράλειψης
των καθ' ων η αίτηση να τους επιστρέψουν την ακίνητη περιουσία
τους που απαλλοτριώθηκε από την αποικιακή Βρετανική διοίκηση
για επέκταση και βελτίωση του λιμανιού της Λεμεσού, εφόσον οι σκο-
ποί της απαλλοτρίωσης εγκαταλείφθηκαν.

20 Τα δύο ερωτήματα που τίθενται για απάντηση από το Δικαστή-
ριο είναι:

1. Κατά πόσο εγκαταλείφθηκε ο σκοπός της απαλλοτριώσης και αν η απάντηση είναι θετική, πότε.
2. Ποίο το ισχύον νομικό καθεστώς σε περίπτωση που εγκαταλείφθηκε ο σκοπός και κατά πόσο η Δημοκρατία υποχρεούτο να προσφέρει πίσω στους αιτητές τις περιουσίες τους.

Αποφασίστηκε ότι:

1. Η αποικιοκρατική Κυβέρνηση ποτέ δεν εγκατέλειψε την απόφασή της για ανάπτυξη του "παλιού λιμανιού" της Λεμεσού. Οι σκοποί για τους οποίους απαλλοτριώθηκαν τα κτήματα των αιτητών εγκαταλείφθηκαν όταν το Υπουργικό Συμβούλιο πήρε, στις 20.4.67 την απόφαση για την κατασκευή νέου λιμανιού στη Λεμεσό, εργασία που καμιά σχέση δεν είχε με την επέκταση και βελτίωση του "παλιού λιμανιού" για την οποία αυτά απαλλοτριώθηκαν.
2. Ο νόμος που πρέπει να εφαρμοστεί στις παρούσες υποθέσεις είναι το Κεφ. 226 και ιδιαίτερα οι πρόνοιες του Άρθρου 13, για το λόγο ότι τα δικαιώματα των αιτητών θεμελιώθηκαν και/ή η αναγκαστική απαλλοτριώση κρυσταλλοποιήθηκε με την εκτίμηση και την πληρωμή αποζημίωσης της αξίας των κτημάτων των αιτητών σ' αυτούς και τη μεταβίβαση της ιδιοκτησίας της περιουσίας τους στο όνομα της τότε Απαλλοτριούσας Αρχής το 1956, όσον αφορά τις προσφυγές 79/83 και 80/83 και το Φεβράρη του 1954 όσον αφορά τις υπόλοιπες προσφυγές.

Ως εκ τούτου, οι πρόνοιες του περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμου 15/62 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση των αιτητών στις παρούσες προσφυγές.

3. Ενόψει του γεγονότος ότι οι σκοποί της απαλλοτριώσης εγκαταλείφθηκαν το 1967, δηλαδή πέραν των δέκα χρόνων από τη θεμελίωση και/ή κρυσταλλοποίηση των δικαιωμάτων των αιτητών, και ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν πρόσφεραν στους αιτητές τα απαλλοτριωθέντα κτήματά τους μετά την πάροδο ενός χρόνου, όπως προβλέπει το Άρθρο 13 του Κεφ. 226, οι προσφυγές επιτυγχάνουν.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν. Εκδίδεται διαταγή για καταβολή Λ.Κ.100.-έναντι των δικηγορικών εξόδων κάθε αιτητή.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

HadjiLoizou and Others v. Improvement Board of Ayios Dhometios
(1987) 3(A) C.L.R. 646,

5

Pikis v. Republic (1968) 3 C.L.R. 303.

Προσφυγές.

10 Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία παράλειψαν να επιστρέψουν στους αιτητές την ακίνητη περιουσία τους που απαλλοτριώθηκε, παρόλον ότι οι σκοποί της απαλλοτρίωσης εγκαταλείφθηκαν.

15 *Μ. Κυριακίδης με Ι. Αβρααμίδη*, για τους Αιτητές.

Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Η αποικιακή Βρετανική Διοίκηση για το σκοπό της επέκτασης και βελτίωσης του λιμανιού της Λεμεσού, μεταξύ άλλων κτημάτων, απαλλοτρίωσε και αυτά που ανήκαν στους αιτητές στις προσφυγές αυτές. Τα κτήματα των αιτητών που απαλλοτριώθηκαν περιγράφονται στο επισυνημμένο δελτίο Α' στην απόφασή μου.

25

Όλοι οι αιτητές δέχτηκαν την εκτίμηση που έγινε όσον αφορά την αξία των κτημάτων τους που απαλλοτριώθηκαν και την πληρώθηκαν. Σαν αποτέλεσμα η περιουσία τους μεταβιβάστηκε στην τότε αποικιοκρατική Διοίκηση.

30

Είναι παραδεχτό πως ο σκοπός για τον οποίο απαλλοτριώθηκαν τα κτήματα των αιτητών δεν πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα γιατί η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας που εγκαθιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1960 κατασκεύασε δυτικά του λιμανιού της Λεμεσού που υπήρχε κατά το χρόνο που έγινε η απαλλοτρίωση και που είναι γνωστό σαν το "παλιό λιμάνι", νέο λιμάνι για το οποίο καμιά χρήση δεν έγινε των κτημάτων των αιτητών.

35

40 Οι προσφυγές των αιτητών στρέφονται εναντίον της παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να τους επιστρέψουν την ακίνητη περιουσία τους που απαλλοτριώθηκε, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι αφού οι σκοποί για τους οποίους τα κτήματά τους

απαλλοτριώθηκαν εγκαταλείφθηκαν, οι καθ' ων η αίτηση όφειλαν να τους τα προσφέρουν πίσω.

Αρχικά οι προσφυγές καταχωρήθηκαν εναντίον (1) της Κυπριακής Δημοκρατίας και (2) της Αρχής Λιμένων Κύπρου.

5

Μετά από ένσταση που υποβλήθηκε από την Αρχή Λιμένων ότι καμιά σχέση δεν είχε με την απαίτηση των αιτητών, το Δικαστήριο αποφάσισε πως η Αρχή Λιμένων δεν μπορούσε να ήταν διάδικος στις υποθέσεις αυτές. Η απόφαση του Δικαστηρίου δεν εφεσιβλήθηκε και επομένως ο μόνος διάδικος εναντίον του οποίου στρέφονται οι προσφυγές αυτές είναι η Δημοκρατία.

10

Μετά από τη μελέτη που έχω κάμει των γραπτών και προφορικών αγορεύσεων των διαδίκων, δηλαδή των αιτητών και της Δημοκρατίας, βρίσκω πως τα θέματα για τα οποία πρέπει να αποφασίσω είναι -

15

(α) αν εγκαταλείφθηκε ο σκοπός της απαλλοτρίωσης και αν η απάντηση είναι θετική, τότε,

20

(β) αν εγκαταλείφθηκε ο σκοπός ποιο το νομικό καθεστώς που ισχύει στην περίπτωση των αιτητών, και αν η Δημοκρατία είχε υποχρέωση να προσφέρει πίσω στους αιτητές τις περιουσίες τους.

25

Έρχομαι τώρα να αποφασίσω το πρώτο ερώτημα.

Όπως φαίνεται τόσον από τις αγορεύσεις των δικηγόρων των αιτητών όσο και από τα διάφορα έγγραφα που κατατέθηκαν στη διαδικασία αυτή, η αποικιοκρατική Κυβέρνηση ποτέ δεν εγκατάλειψε την απόφασή της για την ανάπτυξη του "παλιού λιμανιού" της Λεμεσού. Το γεγονός ότι οι αιτητές συνέχισαν να κατοικούν στα σπίτια που βρίσκονται στα κτήματα που απαλλοτριώθηκαν με την ανοχή τόσο της αποικιοκρατικής Κυβέρνησης όσο και μετά την ανεξαρτησία δεν είναι απόδειξη ότι εγκαταλείφθηκε η απόφαση για τους σκοπούς που έγινε η απαλλοτρίωση. Ούτε και η απόφαση που πάρθηκε για την προτεραιότητα της κατασκευής του λιμανιού της Αμμοχώστου μπορεί να θεωρηθεί σαν εγκατάλειψη της απόφασης για την επέκταση και βελτίωση του "παλιού λιμανιού" της Λεμεσού.

30

35

40

Έχοντας υπόψη μου όλα τα στοιχεία που κατατέθηκαν στις υποθέσεις αυτές, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα πως οι σκοποί

για τους οποίους απαλλοτριώθηκαν τα κτήματα των αιτητών εγκαταλείφθηκαν όταν το Υπουργικό Συμβούλιο πήρε, στις 20.4.67, την απόφαση να αναθέσει σε αρχιτεκτονικό γραφείο που επέλεξε, την προετοιμασία σχεδίων για την κατασκευή νέου λιμανιού στη Λεμεσό, εργασία που καμιά σχέση δεν είχε με την επέκταση και βελτίωση του "παλιού λιμανιού".

Το επόμενο θέμα που πρέπει να αποφασίσω είναι αν η Δημοκρατία είχε υποχρέωση να προσφέρει στους αιτητές την περιουσία τους αφού αυτή δε χρησιμοποιήθηκε για τους σκοπούς που απαλλοτριώθηκε και ποιο νομικό καθεστώς ισχύει στην περίπτωση τους.

Η απαλλοτρίωση των κτημάτων των αιτητών έγινε βάσει των προνοιών του άρθρου 7 του Κεφ. 233 της Έκδοσης των Νόμων της Κύπρου του 1949. Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με τους Νόμους 26/52 και 43/55, οι δε τροποποιήσεις αυτές ενσωματώθηκαν στο άρθρο 13 του Κεφ. 226 (The Land Acquisition Law) της Κωδικοποίησης των Νόμων της Κύπρου του 1959, το οποίο προνοεί:-

"13. (1) Subject to subsection (2), the Government or Her Majesty' s Naval, Military or Air Force Authorities or Her Majesty' s Government in the United Kingdom or the public body concerned, as the case may be, shall, within one year from the completion of the works or at the expiration of the period prescribed for the completion of the works, or from the abandonment of the undertaking in connection with which the land had been acquired, sell and dispose of any land which is found to be in excess of the extent actually required or to be no longer required for the purpose for which it has been acquired, unless, in the meantime, such land is required for another undertaking of public utility in respect of which a notification has been published in the Gazette under the provisions of this Law, in which case such land may be retained for the purposes of such other undertaking.

(2) (a) Before any sale as in subsection (1), the land shall, unless -

(i) it has, in the meantime, been built upon or used for building purposes; or

(ii) the abandonment, as in the said subsection provided, takes place more than ten years after the date of the acquisition,

be offered for sale, as in paragraph (b) of this subsection

provided, to the person from whom the land has been acquired who shall signify his desire to purchase the land within six weeks from the date when the offer was made, otherwise, he shall be deemed to have refused the offer;

5

(b) the offer for sale in paragraph (a) of this subsection mentioned shall be made by notice under the hand of the Director of Lands and Surveys to be delivered to the previous owner:

Provided that, if the previous owner cannot be conveniently found, the notice shall be left at his usual place of abode with any adult inmate thereof:

10

Provided further that, where the previous owner is absent from Cyprus or is dead or where it is impossible or impracticable to ascertain the person to whom the offer should be made, the notice shall be published in the Gazette and in not less than two newspapers published in Cyprus and shall also be posed up in a conspicuous place near or upon the land to which the notice relates;

15

(c) in case the offer is accepted, if the parties fail to agree as to the price, such price shall be determined by the Tribunal and for the purposes of this paragraph the rules set out in section 10 of this Law shall, so far as possible, apply to any arbitration proceedings instituted hereunder;

20

25

(d) upon signification by the person concerned of his desire to purchase the land as aforesaid, the land shall not be transferred to his name, unless the price agreed upon or determined as aforesaid is paid and, if such price is not paid within two months from the date it has been agreed upon or determined, such person shall be deemed to have refused the offer and the land may be sold accordingly without prejudice to the liability of the person concerned to pay any costs that may have been awarded against him in the proceedings.

30

35

(3) Except where the land is sold to the person from whom it has been acquired as in subsection (2) provided, every sale under this section shall be by public auction to the highest bidder".

40

Με την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας το δικαίωμα ιδιοκτησίας προστατεύεται από το άρθρο 23 του Συντάγματος του οποίου οι παράγραφοι 4 και 5 επιτρέπουν την απαλλοτρίωση ακίνητης περιουσίας κάτω από τους όρους που προβλέπονται σ' αυτές.

Οι πρόνοιες των παραγράφων αυτών του άρθρου 23 του Συντάγματος έχουν ως εξής:

- 5 "4. Οιαδήποτε κινητή ή ακίνητος ιδιοκτησία ή οιονδήποτε δικαιώμα ή συμφέρον επί τοιαύτης ιδιοκτησίας δύναται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικώς υπό της Δημοκρατίας ή υπό της δημοτικής αρχής, ως και υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως υπέρ εκπαιδευτικών, θρησκευτικών, φιλανθρωπικών ή αθλητικών σωματείων, οργανώσεων ή ιδρυμάτων υποκειμένων εις την αρμοδιότητα αυτής και μόνον εις βάρος προσώπων ανηκόντων εις την αντίστοιχον κοινότητα, ως επίσης και υπό νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή οργανισμού κοινής ωφελείας, προς ους έχει παραχωρηθή τοιούτον δικαίωμα υπό του νόμου και δη μόνον:
- 10 (α) προς εξυπηρέτησιν σκοπού δημοσίας ωφελείας, ειδικώς, καθορισθησομένου διά γενικού περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως νόμου, όστις θέλει θεσπισθεί εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος,
- 15 (β) του τοιούτου σκοπού εξειδικευομένου δι' ητιολογημένης αποφάσεως της απαλλοτριούσης αρχής εκδιδομένης κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, περιλαμβανούσης σαφώς τους λόγους της τοιαύτης απαλλοτριώσεως και
- 20 (γ) επί καταβολή τοις μετρητοίς και προκαταβολικώς δικαίας και ευλόγου αποζημιώσεως καθοριζομένης εν περιπτώσει διαφωνίας υπό πολιτικού δικαστηρίου.
- 25
- 30 5. Οιαδήποτε ακίνητος ιδιοκτησία, ή δικαίωμα ή συμφέρον επί τοιαύτης ιδιοκτησίας απαλλοτριωθείσα αναγκαστικώς θα χρησιμοποιηθή αποκλειστικώς προς τον δι' ον απηλλοτριώθη σκοπόν. Εάν εντός τριών ετών από της απαλλοτριώσεως δεν καταστή εφικτός ο τοιούτος σκοπός, η απαλλοτριώσα αρχή, ευθύς μετά την εκπνοήν της ρηθείσης προθεσμίας των
- 35 τριών ετών, υποχρεούται να προσφέρη την ιδιοκτησιάν επί καταβολή της τιμής κτήσεως εις το πρόσωπον παρ' ου απηλλοτριώσεν αυτήν. Το πρόσωπον τούτο δικαιούται εντός τριών μηνών από της λήψεως της προσφοράς να γνωστοποιήση την αποδοχήν ή μη ταύτης. Εφ' όσον δε γνωστοποιήση ότι αποδέχεται την προσφοράν, η ιδιοκτησία επιστρέφεται ευθύς άμα αποδοθή παρά του προσώπου το τίμημα εντός περαιτέρω
- 40 προθεσμίας τριών μηνών από της τοιαύτης αποδοχής."

Νόμος για αναγκαστική απαλλοτρίωση περιουσίας θεσπίστη-

κε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων το 1962 και είναι ο Περί Αναγκαστικής απαλλοτριώσεως Νόμος του 1962 (Νόμος 15/62) η δε σχετική για τις υποθέσεις αυτές πρόνοια είναι το άρθρο 15(1)(α) το οποίο έχει ως εξής:

"15.-(1) Οσάκις ακίνητος ιδιοκτησία απαλλοτριώθη μετά την έναρξιν της ισχύος του Συντάγματος, και εντός τριών ετών, από της ημερομηνίας καθ' ην η ιδιοκτησία περιήλθεν εις την απαλλοτριούσαν αρχήν, δεν επετεύχθη ο σκοπός δι' ον εγένετο η απαλλοτριώσις ή η επίτευξις του τοιούτου σκοπού εγκατελείφθη υπό της απαλλοτριούσης αρχής, ή το όλον ή μέρος της τοιαύτης ιδιοκτησίας απεδείχθη ότι υπερβαίνει τας πραγματικάς ανάγκας της απαλλοτριούσης αρχής, θα εφαρμόζονται αι ακόλουθοι διατάξεις, ήτοι -

(α) η απαλλοτριούσα αρχή δι' εγγράφου αυτής γνωστοποιήσεως προσφέρει την ιδιοκτησίαν εις ην τιμήν απέκτησεν ταύτην εις το πρόσωπον εις ο αύτη ανήκε προ της απαλλοτριώσεως ή εάν τούτο απέθανεν, εις τους προσωπικούς αντιπροσώπους ή τους κληρονόμους αυτού, οίτινες υποχρεούνται όπως εντός τριών μηνών από της τοιαύτης γνωστοποιήσεως αποστείλωσιν εις την απαλλοτριούσαν αρχήν, έγγραφον αποδοχής ή μη αποδοχής της γενομένης προσφοράς· εάν εντός της προμνησθείσης περιόδου δεν δοθή απάντησις εις την γενομένην προσφοράν αύτη λογίζεται ως μη γενομένη αποδεκτή:

Νοείται ότι εάν διαρκούσης της κατοχής ακινήτου ιδιοκτησίας διά τον σκοπόν δι' ον εγένετο η απαλλοτριώσις δυνάμει του παρόντος Νόμου, εγένετο επί ταύτης οιαδήποτε προσθήκη, αφαιρέσις ή ετέρα τροποποίησης, ή εάν μέρος μόνον της απαλλοτριωθείσης, δυνάμει του παρόντος Νόμου ακινήτου ιδιοκτησίας προσφέρεται υπό της απαλλοτριούσης αρχής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η απαλλοτριούσα αρχή καθορίζει εύλογόν τινα τιμήν ήν αναγράφει εν τη ανωτέρω αναφερθείση γνωστοποιήσει· και το πρόσωπον εις ο εδόθη η τοιαύτη γνωστοποίησης δύναται εν τω εγγράφω της αποδοχής της γενομένης προσφοράς της ιδιοκτησίας ν' αμφισβητήσει την ως ανωτέρω καθορισθείσαν και δηλωθείσαν τιμήν· εάν δεν επιτευχθή συμφωνία, η τιμή καθορίζεται υπό του δικαστηρίου·"

Σύμφωνα με την απόφαση που εκδόθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου αυτού στην υπόθεση *HadjiLoizou and Others v. Improvement Board of Ayios Dhometios* (1987) 3 C.L.R. 646,

βρίσκω πως ο νόμος που πρέπει να εφαρμοστεί στις υποθέσεις αυτές είναι το Κεφ. 226 και ιδιαίτερα οι πρόνοιες του άρθρου 13 του Κεφαλαίου αυτού, για το λόγο ότι τα δικαιώματα των αιτητών θεμελιώθηκαν και/ή η αναγκαστική απαλλοτριώση κρυσταλλοποιήθηκε με την εκτίμηση και την πληρωμή της αποζημίωσης της αξίας των κτημάτων των αιτητών σ' αυτούς και τη μεταβίβαση της ιδιοκτησίας της περιουσίας τους στο όνομα της τότε Απαλλοτριούσας Αρχής το 1956, όσον αφορά τις προσφυγές 79/83 και 80/83, και το Φεβρόρη του 1954 όσον αφορά τις υπόλοιπες προσφυγές.

Η απόφαση *HadjiLoizou*, πιο πάνω, επεκύρωσε το τι αποφασίστηκε σχετικά με το θέμα αυτό στην υπόθεση *Pikis v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 303, στη σελ. 307.

Επομένως, οι πρόνοιες του Νόμου 15/62 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των αιτητών στις προσφυγές αυτές.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω πως κανένας ισχυρισμός δεν έγινε από μέρους των καθ' ων η αίτηση ότι υπάρχει προοπτική και/ή αναγκαιότητα να χρησιμοποιηθούν τα κτήματα των αιτητών μελλοντικά για τους σκοπούς που απαλλοτριώθηκαν.

Έχοντας υπόψη μου ότι η εγκατάλειψη των σκοπών της απαλλοτριούσας αρχής έγινε το 1967, δηλαδή πέραν των δέκα χρόνων από την ημέρα της θεμελίωσης και/ή κρυσταλλοποίησης των δικαιωμάτων των αιτητών, και ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν πρόσφεραν στους αιτητές πίσω τα απαλλοτριωθέντα κτήματά τους μετά την πάροδο ενός χρόνου, όπως το άρθρο 13 του Κεφ. 226 πρόβλεπε, βρίσκω ότι οι προσφυγές των αιτητών επιτυγχάνουν.

Για τους πιο πάνω λόγους, κατάληξα στο συμπέρασμα ότι οι καθ' ων η αίτηση παράβηκαν τις πρόνοιες του άρθρου 13 του Κεφ. 226 και ότι θα έπρεπε να συμμορφωθούν με αυτές προσφέροντας πίσω στους αιτητές τα κτήματά τους, όπως το άρθρο αυτό προνοούσε.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν στον κάθε αιτητή ΛΚ100.- έναντι των δικηγορικών εξόδων του.

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν.
Εκδίδεται διαταγή για καταβολή
Λ.Κ.100,- έναντι των δικηγορικών
εξόδων κάθε αιτητή.*

Π Ι Ν Α Κ Α Σ

Τα κτήματα τα οποία οι αιτητές ζητούν όπως τους επιστραφούν είναι τα ακόλουθα:	5
Υπόθεση Αρ. 220/79 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 27468, Φ/Σχ. LIX/2.31.1	
Υπόθεση Αρ. 221/79 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 31918, Φ/Σχ. LIX/2.2.1	10
Υπόθεση Αρ. 222/79 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 33210, Φ/Σχ. LIX/2.2.1	
Υπόθεση Αρ. 223/79 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 28025, Φ/Σχ. LIX/2.2.1	
Υπόθεση Αρ. 79/83 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 33922, Φ/Σχ. LIX/2.1.αiii	15
Υπόθεση Αρ. 80/83 - Κτήμα υπ' Αρ. Εγγραφής 33807, Φ/Σχ. LIX/2.2.1	